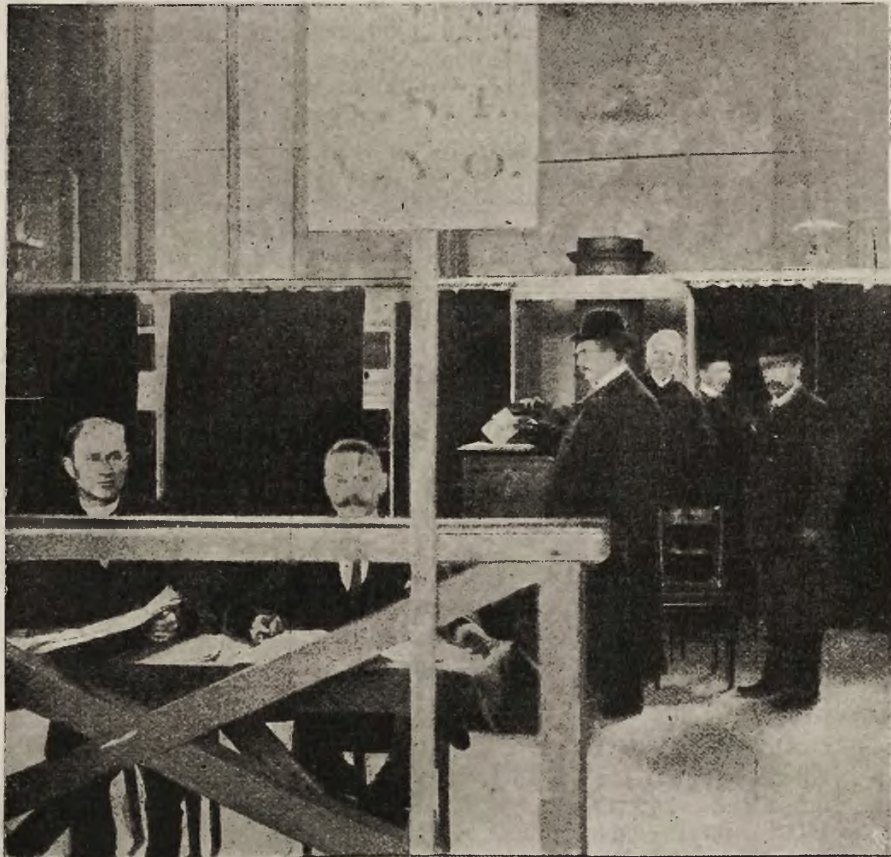

Zwolennik partyi republikańskiej, rozdający wyborcom kartki za republiką.

Przy urnie wyborczej. Wybór króla w Norwegii.

Statek pocztowy, sygnalizujący, że większość narodu oświadczyła się za królem.

obowiązek, bo ten milion to skarb narodowy, to kapitał wielki, a niepożyteczny, nie daje bowiem odsetek dla sprawy narodowej, to złoto, leżące w błocie, to skarb wielki, ale zakopany, o którym niby nie wiemy“.

Jako kaznodzieja odznacza się ks. Gromnicki rzadkim darem i umiejętnością przemawiania do ludu. Ażeby to ocenić, potrzeba ks. Gromnickiego słyszeć przemawiającego na wolnym miejscu do kilkudziesięciu tysięcy tłumów. Panuje on nad nim niepodzielnie, gdyż posiada klucz do jego duszy.

Szczerze życzymy więc sobie wszyscy, by ks. prałat Gromnicki jak najrychlej wrócił do zdrowia i tem życzeniem niniejszy artykuł kończymy.

W dzisiejszym numerze podajemy portret ks. St. Gromnickiego.

Wybór króla w Norwegii.

W czasie, gdy oczy całego świata zwrócone były na daleki Wschód, gdzie się toczyła wojna rosyjsko-japońska, oraz na Rosję europejską, w której odbywała się wielka ewolucja społeczna, nie zauważono nawet, że na północy Europy, na półwyspie skandynawskim, dokonują się również rzeczy epokowej wagi, które mogą wywrzeć decydu-

jący wpływ na politykę mocarstw europejskich. Mówimy o zerwaniu unii szwedzko-norweskiej.

Norwegia, mały kraik na półwyspie skandynawskim, dała dowód, że dzisiaj stoi pod względem świadomości swoich obywateli najwyżej ze wszystkich państw europejskich. Dość powiedzieć, że jest to jedyny kraj w Europie, w którym niema analfabetów, w którym każdy obywatel, czy to chłop, rybak, robotnik, czy kupiec lub urzędnik, rozumie doskonale, że jest wolnym obywatelem wolnego państwa i przede wszystkim stara się o to, ażeby pracą swoją przynieść pożytek państwu, t.j. ogółowi obywateli. Zdawałoby się zatem, że Norwegowie są najzaciętszymi republikanami i cały świat spodziewał się, że po zerwaniu unii ze Szwecją i zdetronizowaniu króla, Norwegia zostanie rzeszypolitą. Tymczasem głosowanie ludowe, zarządzane w tej sprawie przez tymczasowy rząd, okazało najdowodniej, że naród norweski ma przekonania nawkrót monarchiczne, przeważająca bowiem ilość głosów była za tem, ażeby Norwegia została królestwem, tak dalece, że nawet w sthoringu postawie o przekonaniach republikańskich, widząc, iż większość narodu życzy sobie, aby na tronie norweskim zasiadł król, oddali również swoje głosy za królestwem, tak, iż jednogłośnie wybrano królem księcia duńskiego Karola, który wybór przyjął i ma zasiąść na tronie jako Hakon VII.

Tak więc na półwyspie skandynawskim powstało nowe królestwo, które w polityce ogólnie europejskiej ważną odegrać musi rolę już choćby z tej przyczyny, że jest to królestwo najbardziej kulturowe, najwyżej ze wszystkich państw europejskich pod względem cywilizacji stojące.

Udział ludności w wyborach był kolosalny. A były to wybory tem ciekawsze, że nie było zupełnie agitacji, chodziło bowiem o dokładną, niczem nie krępowaną wolę ludu, czego sobie życzy: królestwa, czy republiki. Hakon VII. będzie zatem jedynym może panującym, który będzie miał za sobą cały naród. Naród bowiem wybrał go jednogłośnie, będzie mógł więc śmiało powiedzieć, że otrzymał koronę z rąk narodu całego.

W uzupełnieniu artykułu podajemy obok kilka obrazków z wyborów króla w Norwegii, oraz portret żony nowego króla, królowej Maud, w stroju norweskim.

Zgon zasłużonego pedagoga.

W zeszłym tygodniu zmarł we Lwowie jeden z bardzo zasłużonych a cichych pracowników, żołnierz wojsk polskich z r. 1863, gorliwy patryota, powszechnym otaczany w szerokich kołach szcunkiem, Jan Darosław Amborski.

Urodzony w r. 1838 we Włostowicach w powiecie lubelskim, już jako młodzieniec, jako akademik wyróżniał się gorącą miłością ludu, szczerem uczuciem patriotycznym. To też kiedy w r. 1863 zabrzniały surmy bojowe, gdy rozpoczęła się ostatnia nasza walka o niepodległość narodową, ś.p. Jan Amborski pospieszył jeden z pierwszych w szeregi powstańcze. Po upadku powstania musiał opuścić Polskę i wraz z tysiącami innych bohaterów walki z 1863 r. udał się na emigrację do Francji i osiadł w Paryżu.

I choć pod względem materialnym stosunki (Dalszy ciąg artykułu na str. 15).

Wybór króla w Norwegii: Królowa Maud w narodowym stroju norweskim.

Wybór króla w Norwegii: Ludność Chrystyanii oczekuje przed redakcją gazety „Verstens Gang“ ogłoszenia rezultatu głosowania ludowego, według nadchodzących depeesz.